

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HUDEBNÍ VÝCHOVY A KULTURY

**FRANTIŠEK KUBAŇ - OSOBNOST HUDEBNÍHO
ŽIVOTA KLATOVSKA**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

František Kubaň

Hudba se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Romana Feiferlíková, Ph.D.

Plzeň 2021

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně pod vedením Mgr.
et Mgr. Romany Feiferlíkové, Ph.D. s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni dne:

.....
vlastnoruční podpis

Rád bych zde poděkoval paní Mgr. et Mgr. Romaně Feiferlíkové, PhD. za odborné vedení mé práce, konzultace a připomínky. Dále pak panu Františku Kubaňovi za poskytnutý rozhovor, osobní archiv i doplnění informací.

OBSAH

ÚVOD	2
1 ŽIVOTOPIS	3
1.1 ZAČÁTKY	3
1.2 AMATI KRASLICE	4
1.3 ZÁKLADNÍ VOJENSKÁ SLUŽBA	5
1.4 KONZERVATOŘ PLZEŇ	6
2 HUDEBNÍ KARIÉRA	8
2.1 MLÁDÍ	8
2.2 DOSPĚLOST	9
2.2.1 Borovanka	10
2.3 90. LÉTA AŽ SOUČASNOST	10
3 PEDAGOGICKÁ PRÁCE	12
3.1 KLATOVY	12
3.2 NĚMECKO	13
3.2.1 Rheinbrass	14
3.2.2 Německý dechový orchestr	15
3.3 ROZDÍLY V UČENÍ NA ČESKÉ A NĚMECKÉ ŠKOLE	15
4 PŘEHLED ZNÁMÝCH TVÁŘÍ HUDEBNÍ SCÉNY, KTERÉ FRANTIŠEK KUBAŇ UČIL	17
5 DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH A KUFR BAND	21
5.1 ZAČÁTKY	21
5.2 KONTAKTY SE ZAHRANIČÍM	22
5.3 VEDENÍ A PRÁCE S KUFREM	23
5.4 MUZIKANTI, KTERÍ PROŠLI KUFREM A DNES JSOU AKTIVNÍMI HRÁČI VE ZNÁMÝCH HUDEBNÍCH USKUPENÍCH	25
6 HUDEBNÍ ZÁŽITKY Z POHLEDU FRANTIŠKA KUBANĚ	27
7 ROZHOVOR S FRANTIŠKEM KUBANĚM	28
ZÁVĚR	34
RESUMÉ	35
SUMMARY	35
SEZNAM LITERATURY	36
SEZNAM PŘÍLOH	I

Úvod

Ve své bakalářské práci se zabývám známou hudební osobností nejen Klatovska, Františkem Kubaněm. V současné době učí hru na žesťové nástroje na Základní umělecké škole Josefa Kličky v Klatovech a v Musikwerkstatt v Bavorsku. V Klatovech je vedoucím a zároveň dirigentem dechového orchestru KuFr.

Vybral jsem tuto osobnost z několika důvodů. Jedním z nich je skutečnost, že je to můj otec a z velké části ovlivnil můj hudební život. Chtěl jsem ale také zjistit více o jeho hudební kariéře a dozvědět se o jeho pedagogických dovednostech, které by mi mohly pomoci v mém budoucím zaměstnání. Jeho dlouholeté působení v hudební oblasti je značným přínosem do regionálního kulturního dění, a je proto vhodné pro textové zpracování.

Cílem práce bylo podrobně zpracovat kompletní portrét této hudební osobnosti a podělit se tak o všechny jeho hudební zážitky s ostatními.

V teoretické 1. části jsem zpracoval kompletní životopis, ke kterému jsem měl přístup nejen z literatury, ale i z osobní výpovědi. Další kapitola je věnována jeho hudební kariéře, která začíná od konzervatoře a je popsána až do současnosti. Dále jsem se v této práci zabýval jeho pedagogickou prací a jeho žáky, kteří jsou obecně známí v hudebním světě. Velká část je věnována dechovému orchestru, kde jsem se zaměřil na nejvýznamnější koncerty a zájezdy, které jsou popisované i z pohledu Františka Kubaně.

Následuje druhá část praktická, ve které jsem se věnoval pozorování jeho práce s dechovým orchestrem KuFr během pátečních odpoledních zkoušek. Tato část je obohacena fotografiemi a je doplněna samotným rozhovorem dle připravených otázek.

1 ŽIVOTOPIS

František Kubaň se narodil 27. 2. 1950 v malé vesničce Štipoklasy u Plánice v Pošumaví rodičům Františkovi Kubaňovi (1926-1998), který byl zedníkem a později kameníkem v lomu, a Marii Kubaňové (1930-1997), která se živila jako pracovnice v tehdejší JZD. Jeho dědeček bojoval na italské frontě a byl veteránem 1. světové války. Jeho praprastrýc z matčiny strany pocházel z rodu Zámečníků z Malče u Strašína a živil se jako cirkusový muzikant.¹

František Kubaň měl ještě dva sourozence. Jeho mladší sestra Marie (1952-2015) pracovala na poště a v posledních letech jako pokojská na hotelu v sousedním Bavorsku. Mladší bratr Jan Kubaň (1954) se vyučil zedníkem a věnuje se myslivosti. S Františkovou první ženou Irenou Úlovcovou má dceru Šárku Radwan, která se vdala za Egyptana Radwana Radwana a mají spolu dva syny - Adama a Gabriela. Po rozvodu s první ženou si později vzal současnou manželku Danu Kubaňovou, se kterou má syna Františka Kubaně a vychoval nevlastní dceru Danu Krčovou.

1.1 ZAČÁTKY

Základní školu do 5. ročníku absolvoval ve Štipoklasech a 2. stupeň v nedalekém Myslívě. V roce 1963 se přihlásil na hru na akordeon do LŠU² v Plánici k učiteli Františku Veitovi. Mezi léty 1965-1968 navštěvoval SVVŠ³ v Klatovech. V této době začal současně navštěvovat místní LŠU, kde ho učitel Karel Valečka přemluvil, aby místo trumpety, na kterou chtěl František Kubaň zprvu hrát, vyzkoušel hru na trombon. Jelikož se chtěl co nejvíce přiblížit k muzice, ihned po maturitě šel na nástavbu do učňovské školy AMATI v Kraslicích, kde se po dvou letech vyučil v oboru mechanik hudebních nástrojů. Zároveň se stále zdokonaloval ve hře na trombon u pana učitele Ludvíka Dvořáka a byl členem

¹ HÜBNER, Ralph. *Who is...?: životopisná encyklopedie obsahující více jak 6.000 životopisů osobností z České republiky, částečně včetně fotografií*. Zuh: Who is who, 2002. Hubners blaues who is who, s. 423 – 424. ISBN 3-7290-0035-7. S. 423.

² *Lidová škola umění* (dřívější název pro základní uměleckou školu). Zřízeny 10. 6. 1961 a název platil do 1. 9. 1991. Poté se lidové školy umění transformovaly na základní umělecké školy (ZUŠ).

³ *Střední všeobecně vzdělávací škola* (dřívější název pro gymnázium). Tento název platil od roku 1960 do roku 1968.

velkého dechového orchestru AMATI. Po svých úspěších v tomto dechovém orchestru se chtěl dostat k vojenské hudbě, a tak se zdokonalit ve svém hraní na trombon.

V roce 1970 se stal trombonistou u vojenské hudby při základní vojenské službě v Klatovech. Při této službě konzultoval svoji hudební práci s již zmíněným Karlem Valečkou, který Františka Kubaně, v tom samém roce, připravoval na přijímací zkoušky na konzervatoř do Plzně. To už byl František Kubaň rozhodnut stát se profesionálním muzikantem. *„Hudba plně vstoupila do jeho života již před studiem Konzervatoře v Plzni, protože po maturitě na klatovském gymnáziu se vyučil v závodě AMATI Kraslice jako hudební nástrojař a vyráběl zde žesťové nástroje a vojenskou službu potom absolvoval jako člen Posádkové vojenské hudby v Klatovech.“*⁴

V roce 1972 tak nastoupil na plzeňskou konzervatoř, ale jelikož patřil mezi starší studenty, musel přijímací zkoušky udělat rovnou do 2. ročníku a doplnit si odborné předměty za 1. ročník. V roce 1977 absolvoval konzervatoř ve hře na trombon. Rok před absolventským koncertem se stal členem Plzeňského rozhlasového orchestru, kde setrval až do roku 1994. Od roku 1974 se začal věnovat i učitelství, ve kterém pokračuje dodnes.

1.2 AMATI KRASLICE

Nástavba v učňovském středisku AMATI v Kraslicích se vyznačovala tím, že se tam scházeli mladí muzikanti z celé republiky a lidé, kteří měli rádi hudbu. K výrobě hudebních nástrojů měli hlavně vztah lidé, kteří se pohybovali v hudební kultuře. Tímto způsobem se v Kraslicích vytvořil skvělý kolektiv budoucích zaměstnanců AMATI. Velký zájem a nadšení pro muziku dalo těmto zaměstnancům námět na vytvoření vlastního hudebního uskupení, kterého se zúčastnil i František Kubaň. V roce 1968 založili malý taneční orchestr Melodik 68, ve kterém sbíral první zkušenosti ve hře na trombon. Během této doby se chtěl stát členem i velkého dechového orchestru AMATI Kraslice, který se tehdy skládal ze 75 lidí. V roce 1969 se mu tento cíl splnil a dostal se do trombonové sekce tohoto orchestru.

⁴ HADINCOVÁ, Věra. *Dechový orchestr mladých, Základní umělecké školy Josefa Klíčky v Klatovech*. Plzeň, 1995, s. 21–28. Diplomová práce. Západočeská univerzita, Pedagogická fakulta, Č-HV, IS. Vedoucí práce Doc. PhDr. Jaroslav FIALA. S. 21.

František Kubaň během doby své nástavby v oboru – opravář hudebních nástrojů – vytvářel a opravoval nástroje tehdejší klasickou ruční prací. Ta probíhala tak, že se roztruby⁵ v rovném stavu vylévaly horským olovem. Po vychladnutí olova se podle modelu ze vzorkovny tyto nástroje ohýbaly a speciálním kladívkem se vyklepávaly nerovnosti, které vznikly při ohýbání plechu. Následovala montáž přebroušení nástrojů, sesazení strojiv, ústnic a celkové dokončení. Po zkoušce zvuku nástroje následovalo ještě před výdejem do prodeje celkové přešetření.

V tomto středisku byla rozdělena práce do čtyř oborů, které se dílčím způsobem podílely na výrobě hudebních nástrojů. Tato práce probíhala pod dozorem zkušených mistrů. První oddělení tvořily klarinety a saxofony, druhé – tvorba korpusů, třetí – oddělení strojiv a tlakadel a čtvrté – plechy a kompletování nástrojů, kde se učil František Kubaň. Jeho hlavní náplní práce byla výroba B trumpet, křídlovek, kapesních kornetů, tenorů a barytonů s rovným korpusem na vývoz do Německa a USA. Když přišel do práce, jejich mistr zadal práci konkrétně každému zaměstnanci. Pokud měl zadáno vyrobit, např. 20 kusů křídlovek, dostal 20 korpusů, které vyžíhal v peci na plynovém hořáku, aby změkly. Po vylití olovem a vychladnutí následoval další krok – kompletní montáž celého nástroje. Tato činnost již nebyla pod dozorem, ale byla samostatnou prací. František Kubaň měl všechny křídlovky nasazené na paletě na dřevěných kůlech. *„Poté přišel leštič, který si odnesl celou paletu a všechny křídlovky vyleštil do absolutního lesku. Poté se křídlovky odmastily a zavěsily do velké pece, kde se stříkaly bezbarvým lakem. Poté se pec uzavřela a lak se vypálil, aby byl kvalitní a držel.“*

1.3 ZÁKLADNÍ VOJENSKÁ SLUŽBA

Všichni zaměstnanci, kteří prošli učňovskou nástavbou v AMATI a zároveň tamějším velkým dechovým orchestrem, byli velmi kvalitními adepty pro to, aby se stali členy vojenských orchestrů. Tito muzikanti, včetně Františka Kubaně, byli žádaní od kapelníků vojenských hudeb kvůli jejich kvalitním hráčským schopnostem. Františkův učitel, Karel Valečka, dal doporučení vojenskému kapelníkovi Jaroslavu Dufkovi, že se v Kraslicích nachází nadaný učeň, který má zájem dostat se k vojenské hudbě do Klatov. Tímto mu zprostředkoval možnost účastnit se přehrávky v kasárnách vojenské hudby Klatovy, kde se přijímací komise shodla na jeho přijetí. Františku Kubaňovi stačilo říct při

⁵ Stejně jako „*korpus*“ – koncová nejširší část nástroje.

odvodu, že bude nastupovat k vojenské hudbě. Při obdržení povolávacího rozkazu měl ovšem místo konání vojenské služby v Sušici, nikoliv v Klatovech. Když dorazil do Sušice, celá situace se vysvětlila tak, že vojenská hudba Klatovy byla divizní hudbou v Sušici, ale ubytována byla v Klatovech. Ještě tentýž večer ho odvezli spolu s dvěma kolegy vojenským vozidlem do Klatov. Začátky u vojenské hudby byly velmi složité, protože každý den všichni dostávali mnoho notových partů, které museli přehrát a naučit se je i zpaměti. Cvičení zabralo hodně času a kdo chtěl, mohl se ve hraní na svůj nástroj zdokonalit. Během dvou let povinné vojenské služby se František Kubaň zúčastnil jako hráč mnoha vojenských přísah, koncertů v klatovském divadle nebo natáčení v Plzeňském rozhlasovém studiu. Druhým rokem intenzivně cvičil, protože jeho cílem bylo dostat se na konzervatoř.

1.4 KONZERVATOŘ PLZEŇ

Již během prvního roku vojenské služby se František Kubaň zdokonaloval v hudební teorii a ve druhém roce se opět dostal k učiteli Karlu Valečkovi, který ho začal připravovat na přijímací zkoušky na plzeňskou konzervatoř. Následně se spolu odebrali do Plzně k panu profesorovi Jaroslavu Vítovi, aby si poslechl jeho hraní a zhodnotil jeho kvality. Vše se jevilo krásně, ovšem 14 dní před přijímacími zkouškami přišel Františku Kubaňovi dopis od profesora s tím, že je na začátek studia na konzervatoři starý. O týden později obdržel druhý dopis, kde stálo, že se může přihlásit rovnou do druhého ročníku, ale musí si doplnit do prosince vzdělání za první ročník a udělat rozdílové zkoušky z odborných předmětů. Z ostatních předmětů zkoušky dělat nemusel, protože měl již maturitu z gymnázia. Jelikož se nastupovalo od září ke studiu, ale povinná vojenská služba končila až na konci září, dostal od kapelníka Jaroslava Dufka uvolnění na celý měsíc září. Mohl se zúčastnit začátku školního roku, ale v lavici seděl ještě v uniformě. Rozdílové zkoušky se mu nakonec povedly, a tak začal své studium na trombon u pana profesora Jaroslava Vítka. Ve třetím ročníku, v roce 1973, se František Kubaň oženil a narodila se mu dcera Šárka. Poté si našel podnájem v Plzni U Zvonu a jeho dcera se ženou bydlely u jeho rodičů ve Štipoklasech. V roce 1975, jako student konzervatoře, chodil vypomáhat do orchestru Komorního divadla v Plzni. Rok poté se

stal členem Plzeňského rozhlasového orchestru. V roce 1977 úspěšně absolvoval v Západočeském muzeu studium na plzeňské konzervatoři.

2 HUDEBNÍ KARIÉRA

2.1 MLÁDÍ

Hudební kariéra Františka Kubaně začala už v jeho 5 letech, kdy mu jeho otec přivezl z Plzně dvouřadou knoflíkovou harmoniku, tzv. heligonku. Účelem nebylo to, aby na ni hrál, ale aby mu sloužila jako hračka. Nakonec na ni zkoušel hrát sám a již během 2. a 3. ročníku na Základní škole ve Štipoklasech, spolu se svými spolužáky, založil malou pěveckou skupinu, kterou na tuto harmoniku doprovázel. Zapojil se dokonce i do malých školních soutěží. Od roku 1963 do roku 1965 se učil na akordeon u pana učitele Weita v Plánici. Během této doby také získával základní poznatky z hudební nauky. Na SVVŠ⁶ někteří z jeho spolužáků hráli na trumpetu, což ho inspirovalo k tomu, se také naučit na nějaký žestový hudební nástroj. Šel tedy za panem učitelem Valečkou s prosbou, že by se chtěl naučit hrát na trumpetu. Byl ale přemluven k tomu, aby si vybral trombon, protože najde lepší uplatnění. Na SVVŠ založili kapelu ve složení: 2 trumpety, 2 klarinety, 2 harmoniky, trombon a buben. S tímto složením jezdili na „srazy mládeže“ do Sušice. Při učení na mechanika hudebních nástrojů v Kraslicích hrál v další kapele s názvem Melodik 68, která začínala s dvěma trombony, a později se přidal saxofon, bicí, harmonika a kytara. V tomto složení hráli na různých zábavách, např. v Josefově nebo v Kovářově. František Kubaň měl velkou touhu dostat se do velkého orchestru AMATI v Kraslicích jako hráč třetího trombonu, proto se dál učil a zdokonaloval svoji hráčskou techniku u učitele Ludvíka Dvořáka. Následně obdržel pozvání od dirigenta a dostal v tomto orchestru post třetího trombonisty. Koncertovali přímo v Kraslicích, ale byli též přizváni na natáčení do *Lausanne*⁷, účastnili se evropské soutěže orchestrů v *Kerkrade*⁸ nebo zájezdu do Moskvy na výstavu *Československo 70*, kde vystupovali společně s divadlem Semafor.

⁶ *Střední všeobecně vzdělávací škola* (dřívější název pro gymnázium). Tento název platil od roku 1960 do roku 1968.

⁷ *Město ve Švýcarsku.*

⁸ *Město v Nizozemí.*

2.2 DOSPĚLOST

Při studiu v Kraslicích se účastnil kvalifikační přehrávky, protože jeho cílem bylo dostat se k vojenské hudbě v Klatovech. Tuto přehrávku splnil a mohl tak počítat s dalším rozvíjením své hudební kariéry při základní vojenské službě. František Kubaň se dle vlastních slov cítil hrdý, protože v jeho rodných Štipoklasech všichni, včetně jeho rodičů, velmi uznávali, že se někdo z jejich okolí dostal k vojenské hudbě. Kromě vojenských přísah a nácviků se zúčastnil samostatných koncertů v kulturním středisku v Klatovech, kam si tento vojenský orchestr zval sólové zpěváky z plzeňského divadla. Během druhého roku povinné vojenské služby se připravoval na přijímací zkoušky na konzervatoř do Plzně, kam se poté úspěšně dostal.

Při studiu na plzeňské konzervatoři si od roku 1974 chodil přivydělávat do Komorního divadla v Plzni na třetí trombon. V roce 1976 mu pan dirigent Blatský nabídl účast v Plzeňském rozhlasovém orchestru. Po absolutoriu, v roce 1977, se stal členem tohoto profesionálního orchestru. Dvakrát do měsíce koncertoval v plzeňském domě Peklo, zúčastnil se také například nahrávání pořadu *Města našich dnů*, který se odehrával v různých městech, např. v Blatné, kde s tímto orchestrem také účinkoval Václav Hudeček.⁹ Kvůli komunistickému režimu se celý rozhlasový orchestr mohl dostat na turné do Itálie až v roce 1986, kde vystupovali v různých městech. Františkovým velkým snem bylo cestování s hudbou po celém světě. To se mu později opravdu vyplnilo. Po Sametové revoluci jezdil s tímto orchestrem do Německa, Rakouska nebo Itálie.

Ještě v roce 1985 se stal také hráčem v amatérském symfonickém orchestru v Klatovech. Tehdy totiž bylo pro pedagogy, zejména z řad bývalých žáků, nepsanou povinností hrát v tomto orchestru, který byl složen i z výborných amatérských hudebníků. Tento orchestr hrál nejen v klatovském divadle, ale cestoval po mnoha městech západočeského regionu a později i do zahraničí.

⁹ Český houslový virtuos.

2.2.1 BOROAVANKA

V roce 1973, během jeho studia na konzervatoři, přijel do jeho rodných Štipoklas kamarád z vojny Václav Jedlička, který mu nabídl angažmá v dechové kapele Borovanka. Strávil zde 25 let plných vesnických zábav, maturitních plesů, tanečních a dalších kulturních akcí. Podnikal spolu s touto kapelou zájezdy do tehdejšího NDR (Durynsko),¹⁰ kde vystupovali zhruba 3x do roka. Později směli vycestovat i do tehdejšího západního Německa, Holandska a Rakouska, kde se stali každoročními hosty.

2.3 90. LÉTA AŽ SOUČASNOST

V roce 1992 byla Františku Kubaňovi nabídnuta práce od jeho německého přítele Hanse Profta. Ten mu nabídl místo učitele hudby na dechové nástroje v německém Regenu. Tuto nabídku s radostí přijal a od tohoto okamžiku získával pedagogickou praxi v zahraničí. Během jeho působení v Německu přijal nabídku stát se členem žesťového kvintetu Rheinbrass, ve kterém působil 7 let. S tímto kvintetem pořádali malé koncerty, ale hlavně uváděli důležité německé kulturní akce a výstavy tamějších sklářů. V té samé době se stal v Plzni členem trombonového kvartetu Tromboni di Quattro. Hrál zde se svými kolegy, hráči plzeňského divadla J. K. Tyla a zároveň pedagogy na Plzeňské konzervatoři. Tento soubor měl toto složení: Petr Mráz – vedoucí souboru, Petr Frýd, Pavel Čížek a František Kubaň.

V roce 1995 nebylo jisté, zda Plzeňský rozhlasový orchestr bude dále existovat, protože v té době většina rozhlasových orchestrů bojovala s finančními problémy. I z toho důvodu se František Kubaň rozhodl odejít z tohoto orchestru a věnovat se pouze pedagogické činnosti v ZUŠ Josefa Kličky v Klatovech a na MU-WE Musikwerkstatt v německém Regenu.¹¹ Příležitostně, pokud různé orchestry či kapely potřebují výpomoc na baskřídlovku nebo trombon, je plně odhodlán tyto nabídky přijmout. Takto se podívá na různá místa v celé České republice, ale i v zahraničí. Vypomáhal například v Mariánskolázeňském symfonickém orchestru, ale i několikrát v Plzeňském

¹⁰ *Německá demokratická republika.*

¹¹ *Soukromá hudební škola.*

rozhlasovém orchestru. Také neodmítá nabídky západočeských dechových kapel, u kterých je vždy srdečně vítán.

3 PEDAGOGICKÁ PRÁCE

3.1 KLATOVY

Při studiu na plzeňské konzervatoři bylo zvykem, že se žáci vyšších ročníků rozhlíželi po angažmá v orchestrech nebo případné pedagogické práci. František Kubaň během 4. ročníku navštívil LŠU¹² v Rokycanech, kde se snažil získat částečný úvazek jako učitel žesťových nástrojů, zde bohužel neuspěl z důvodu plné kapacity. Svě štěstí ale zkoušel dále a navštívil LŠU v Klatovech, která měla několik poboček. Jedna z těchto poboček se nacházela v Plánici, kde původně začínal jako hráč na akordeon. Zde mu bylo, v roce 1974, nabídnuto učit jedno odpoledne žesťové nástroje i hudební nauku. Ujal se ho jeho dřívější učitel na akordeon František Weit, který mu pomáhal a seznamoval ho s počátky pedagogické praxe. Začínal s pár žáky na trumpetu a baskřídlovku a pro všechny ročníky vyučoval hudební nauku. V Plánické LŠU učil po dobu 4 let a v roce 1977, při pedagogické poradě v Klatovské LŠU, mu tehdejší ředitel Jan Klička nabídl přechod z Plánice do Klatov pod podmínkou, že převezme Dechový orchestr mladých po učiteli Josefu Aschenbrennerovi. Nabídku přijal a vyučoval na této škole dechové nástroje, konkrétně trumpety, baskřídlovky, trombony, tuby a k tomu hru na bicí nástroje. Hlavním úkolem, vedle učení hry na nástroj, bylo vedení již zmíněného dechového orchestru. František Kubaň se zpočátku potýkal s problémem nedostatku hráčů. Konkrétně chyběli hráči na trombony, tuby, bicí, baskřídlovky a další střední žestě. Vytýčil si tak cíl, kterým bylo doplnit všechny chybějící hráče do tohoto orchestru a udržovat tak plný zvuk. Od této doby působí na klatovské Základní umělecké škole Josefa Kličky dodnes. Stále také vede, jako dirigent, dechový orchestr mladých, který od roku 2013 nese název KuFr.

František Kubaň na začátku vyučovací hodiny zahraje žákovi na klavír harmonicky¹³ znějící durový kvintakord. Žák zahraje na svůj nástroj tento akord melodicky.¹⁴ V hraní akordů na klavír se postupuje chromaticky tak, aby se žák svým

¹² *Lidová škola umění* (dřívější název pro základní uměleckou školu). Zřízeny 10. 6. 1961 a název platil do 1. 9. 1991. Poté se lidové školy umění transformovaly na základní umělecké školy (ZUŠ).

¹³ *Tóny znějí současně.*

¹⁴ *Tóny znějí jednotlivě.*

hraním dostal k nejnižšímu tónu na svém nástroji. Tento postup se uplatňuje především u trombonistů, protože na rozdíl od baskřídlovek se jednotlivé tóny musí na snižci¹⁵ přesně najít podle sluchu. Hráč slyší tóny klavíru v akordu a podle nich pozná, zda polohy na trombon znějí výš nebo níž, případně je pak doladuje pomocí sluchu. Tímto způsobem zkouší žák hrát tóny od první polohy postupně do sedmé v půlových notách, které pomáhají korigovat pohyby i ladění tónů. Žák tak jednotlivé tóny dostane lépe do uší a opakováním získává přehled o přesném umístění poloh na snižci. Tímto způsobem získává pohybový stereotyp, kterým přesně fixuje jednotlivé polohy. V dalších hodinách následuje hra durových stupnic a akordů a od 4. ročníku se u vyspělejších hráčů přidávají stupnice mollové. Je zajímavé, že žáci na trombon lépe intonují akordy mollové než durové. Podle Františka Kubaně je to zřejmě kvůli tomu, že ucho hudebníka lépe vnímá malou tercii, ale bližší vědecké vysvětlení není. Ke stupnicím se přidávají jednoduchá cvičení a etudy, které vycházejí především z americké literatury základů hry na trombon. Tato literatura není tak náročná pro začátek studia hry na trombon, cvičení jsou jednodušší a hráč je lépe chápe. V těchto školách hry se také postupuje pomalejšími a názornějšími kroky. Později žák interpretuje jednodušší přednesy a skladby, které František Kubaň doprovází na klavír. Spolu se žákem ale též hraje na trombon dueta, která pomáhají vyladovat znějící intervaly. Po zvládnutí takovýchto základů žák pokračuje ve složitějších cvičeních, přednesech, etudách a skladbách. Přednesy jsou většinou transkripce známých melodií, které vycházejí z americké popkultury. Z českých autorů skladeb pro trombon se jedná například o skladatele Emila Hradeckého.

3.2 NĚMECKO

Rok před revolucí, v roce 1988, vycestoval symfonický orchestr při hudební škole v Klatovech, kde byl František Kubaň členem, do německého Rodingu. V tomto městě se s muzikanty orchestru seznámil hudební kritik, znalec hudby a hudební redaktor, který se zabýval hudebním děním v oblasti Klatovska a německého Zwieselu, Hans Proft.

¹⁵ *Výsuvná část trombonu, na které lze zahrát sedm poloh.*

Ve stejném roce, při následném koncertu na sportovním stadionu v Klatovech, Hans přijel, aby si orchestr sám poslechl. Stal se jeho velkým fanouškem a pravidelně jezdil na všechny koncerty. Stal se také blízkým přítelem nejenom Františka Kubaně, ale i celé jeho rodiny.

V roce 1992 za Františkem Kubaněm přijel Hans a oznámil mu, že se v německém Regenu zakládá nová soukromá hudební škola, Musikwerkstatt. Pro tehdejší české učitele bylo velice atraktivní být zaměstnán na hudebních školách v Německu, proto se v Regenu setkal s ředitelem hudební školy Wolfgangem Weissem, se kterým lámanou němčinou hovořil o případné práci na této škole, která bude jednou z největších soukromých hudebních škol v celém Bavorsku. Tuto nabídku přijal a začínal tak s jedním odpolednem, kdy učil jednoho žáka na baskřídlovku a jednoho na akordeon. Poté ještě soukromě doučoval jednoho žáka na baskřídlovku. Postupem času se jeho pedagogická práce na této škole v Bavorsku rozšiřovala. Žáci přibývali díky velké propagaci, při které ředitel aktivně objížděl všechny školy, vesnické a dechové orchestry. Františku Kubaňovi neustále přibývali noví žáci, takže do Německa jezdil každé pondělí a sobotu. Pondělní hodiny musel nahrazovat v případě zájezdů s Plzeňským symfonickým orchestrem a skloubit tak vše dohromady. S přibývajícím počtem žáků se také množily pobočky německé hudební školy a přibývalo také českých učitelů, kteří využili této nabídky. Přes některé problémy ve vedení školy se po pár letech ujal jejího vedení nový ředitel Georg Dorfner. Rodiče německých žáků si velmi vážili práce českých pedagogů a jejich hudebního přístupu a velmi oceňovali jejich vyučovací metody.

Na této škole František Kubaň učí dodnes a jeho zaměření se od začátků rozšířilo na učení hry na akordeon a všechny žesťové nástroje.

3.2.1 RHEINBRASS

Po pár letech působení v Musikwerkstatt, zástupce ředitele Robert Meier přišel s nápadem, aby se z učitelů na této škole založil žesťový kvintet. Pět učitelů se sešlo na zkoušku ve složení: Robert – tuba, dva němečtí učitelé na trumpetu a dva Češi, František Kubaň hrál trombon a Václav Faltýn lesní roh. V tomto složení hráli zhruba 7 let, než docházelo k dalším obměnám hráčů. Vystupovali na Bavorských slavnostech, školních

akcích nebo soukromých večírcích. „V letech 1995 – 2007 člen žesťového kvintetu Rheinbrass jako hráč pozounu.“¹⁶

3.2.2 NĚMECKÝ DECHOVÝ ORCHESTR

Po rozkolu Velkého dechového orchestru ve Fürholzu, kde František Kubaň dodnes učí, nahradil vedoucí dirigentku. Stalo se to tak, když za ním přijeli dva hráči na baskřídlovky a oznámili mu, že hledají vedoucího k rozpadající se kapele. Kvůli působení v Klatovech musel zkoušky této kapely odložit na sobotu. Aby se nerozpadla, dohlížel na ni a vedl ji přes rok. Došlo také k několika koncertům, např. v německém Freyungu nebo i v Regenu. Dával si záležet hlavně na tom, aby při zkoušení českých lidových písní docházelo ke stejnému hudebnímu projevu, např. frázování nebo melodiky, jako u českých hráčů. Němci totiž hraní českých lidových písní cítí odlišným způsobem. Po roce a půl tato kapela získala německého dirigenta, a tak František Kubaň s vedením tohoto orchestru skončil.

3.3 ROZDÍLY V UČENÍ NA ČESKÉ A NĚMECKÉ ŠKOLE

Českým učitelům od začátku nástupu do německé školy chvíli trvalo přijít na to, že existují rozdíly v přístupu k německému žákovi. Na českých uměleckých školách je vypracovaná metodika v podobě technických cvičení, etud, retních cvičení a dalších. V Německu je kvalita učitele hodnocena tak, že čím dříve žák zahraje jednoduchou píseň, tím více je učitel brán jako schopnější. Žák samozřejmě musí mít z počátku jednoduché základy techniky hry na nástroj, které jim čeští pedagogové úspěšně dávají, ale zároveň jejich metodika musí být upravená pro potřeby německých kritérií. Žák tedy musí co nejdříve zahrát i nejjednodušší melodii a tímto je motivován pro svou další práci.

¹⁶ Hübner, R. (2002). Who is...?: životopisná encyklopedie obsahující více jak 6. 000 životopisů osobností z České republiky, částečně včetně fotografií. V R. Hübner, *Who is...?: životopisná encyklopedie obsahující více jak 6. 000 životopisů osobností z České republiky, částečně včetně fotografií* (str. 423). Zuh: Who is who. S. 424.

V této německé škole neměli tak vypracovanou metodiku jako v našem českém školství. Všichni čeští kantoři tehdy začínali tak, že převáděli český vyučovací postup hudební školy, na který byli zvyklí, do německého systému. Postupovali tedy podobně jako by se jednalo o českého žáka. Majitelé německé školy do jejich metodického postupu žádným větším způsobem nezasahovali, protože věděli, že se jejich systém na českých hudebních školách osvědčil a je kvalitní. Neexistovaly tedy žádné pevné osnovy, podle jakých by se měli, např. podle německého ředitele, řídit.

Většina českých učitelů, kteří se na tuto německou školu hlásili, uměli alespoň základy německého jazyka a také odborná slova, která se týkala výuky hry na nástroj. Museli své znalosti srozumitelným a jednoduchým způsobem předat svému žákovi tak, aby je co nejlépe pochopil a nedocházelo ke zmatkům způsobených slovní bariérou. František Kubaň se sice učil německý jazyk na gymnáziu i na konzervatoři, ale musel své znalosti obohatit o zmíněné odborné názvy, které se týkaly např. nasazení tónu, práci rtů, zubního oblouku nebo práci s bránicí. Ze začátku bylo těžké si zvyknout na výuku v německém jazyce, ale jeho žáci neměli větší problém s porozuměním, protože základy popsal ústně a zároveň je hráčům ukázal na svůj nástroj a ti to poté po něm zopakovali. Během jeho rostoucí praxe se jeho kvalita výuky postupně zlepšovala a zmíněnou metodu používá dodnes.

4 PŘEHLED ZNÁMÝCH TVÁŘÍ HUDEBNÍ SCÉNY, KTERÉ FRANTIŠEK KUBAŇ UČIL

Františku Kubaňovi během jeho dlouholeté pedagogické práce prošlo pod rukama několik muzikantů, kteří byli nebo dodnes jsou úspěšní na hudební scéně a hudba je jejich povolání. Tato kapitola se bude zabývat výběrem jejich jmen a ke každé osobě bude vložena krátká charakteristika. Všichni tito muzikanti jsou zde vybráni pro to, že ve své hudební činnosti dosáhli svého největšího cíle a jako hráče je můžeme slyšet ve slavných orchestrech nebo je vidět i v televizních pořadech.

Jiří Nauš

- Trombonista
- Vystudoval plzeňskou konzervatoř, poté Hudební fakultu AMU.¹⁷ Hrál také u Hudby Hradní stráže a Policie České republiky.
- Dnes je hráčem v SOČR¹⁸ Praha.¹⁹

Štěpán Janoušek

- Trombonista
- Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze.
- Dnes je profesorem na této škole, kde učí jazzovou improvizaci.

¹⁷ *Akademie múzických umění v Praze.*

¹⁸ *Symfonický orchestr Českého rozhlasu – součástí Českého rozhlasu se sídlem v Praze.*

¹⁹ Jiří Nauš | SOČR. *SOČR | Symfonický orchestr Českého rozhlasu* [online]. Copyright © 1997 [cit. 07.02.2021]. Dostupné z: <https://socr.rozhlas.cz/jiri-naus-7620457>

Jan Němeček

- Trombonista, baskřídlovka
- Studuje na plzeňské konzervatoři.
- V současné době je členem kapely Regent.

Pavel Nauš

- Trombonista
- Studoval na Konzervatoři Brno a poté na JAMU.²⁰
- Dnes je členem Vojenské hudby Olomouc.

Václav Vondrášek

- Trombonista
- Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze.
- Dnes vyučuje hudební výchovu na základních školách v Praze. Je trombonistou hudební skupiny Tleskač.

Antonín Kurc

- Trombonista, baskřídlovka
- Studoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze, ale studium nedokončil.
- V současné době je členem klatovského Big Bandu.

Jan Bauer

- Trombonista
- Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze.

²⁰ *Janáčkova akademie múzických umění v Brně.*

- Hrál v předních pražských Big Bandech. Nyní se hudbě nevěnuje.

Michal Slabý

- Trombonista, baskřídlovka
- Vystudoval Konzervatoř Plzeň. Nyní studuje na Fakultě pedagogické v Plzni.
- Hudbě se aktivně věnuje a je členem několika hudebních těles.

Vojtěch Šatra

- Trombonista, kontrabas
- Hlásil se na Konzervatoř Plzeň jako hráč na trombon, ale byl přijat pod podmínkou, že zde bude studovat hru na kontrabas. Poté vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze.
- Učil na ZUŠ Terezie Brzkové v Plzni. Působil v orchestru operety a muzikálu divadla J. K. Tyla v Plzni.²¹
- Dnes je členem kontrabasové sekce Plzeňské filharmonie a učí na ISMFA.²²

Jan Kasal

- Bicí
- Vystudoval Pražskou konzervatoř.
- Dnes je členem Hudby Hradní stráže a Policie České republiky.

²¹ [online]. Dostupné

z: https://pilsen.musicschoolprague.com/index.php?option=com_teachers&view=detail&Itemid=112&lang=cs&categoryFilter=&alias=98-vojtech-satra-dis

²² *International School of Music and Fine Arts, s.r.o. - Soukromá základní umělecká škola, s.r.o. v Praze.*

Lukáš Švehla

- Bicí
- Vystudoval plzeňskou konzervatoř.
- Je učitelem bicích nástrojů na Základní umělecké škole Třemošná a v ZUŠ Václava Vačkáře Zbiroh.
- Je členem orchestru operety a muzikálu divadla J. K. Tyla v Plzni.²³

²³ Základní umělecká škola Třemošná | Lukáš Švehla, DiS.. *Základní umělecká škola Třemošná* | [online].

Dostupné z: <http://www.zustremosna.cz/lukas-svehla>

5 DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH A KUFR BAND

5.1 ZAČÁTKY

František Kubaň začal s vedením tehdejšího Dechového orchestru mladých (dále jen DOM²⁴) 1. 9. 1977. Převzal dirigentský post po učiteli Josefu Aschenbrennerovi na LŠU Josefa Kličky v Klatovech. Orchester bylo nutné doplnit o některé nástroje, jako byly například tuby, trombony nebo bicí. První rok svého působení doplňoval stav orchestru, s čímž mu pomáhalo vedení školy. Zejména učitel Ladislav Fürbach a pan ředitel Jan Klička. Zkoušky vždy probíhaly v pátek po jednotlivých nástrojových sekcích a později zkoušel celý orchestr dohromady. Dle potřeby se zkoušelo i o sobotách. Úroveň orchestru šla jen zlehka nahoru.

Bylo potřeba upravit notový materiál tak, aby v orchestru zněla plná harmonie. Dopisoval tak např. notový part třetího lesního rohu, protože původně byl napsán jen první a druhý, do prvního nebo druhého trombonu. Chybějící baskřídlovky přepsal z prvního a druhého trombonu, technicky složité hraní tuby předělal na jednodušší verzi a baskřídlovky tak převzaly složitý part tuby, protože jej mohli zahrát snadněji. Doprovodnou sekci přepisoval z původně napsaných not pro Es trumpety do B trumpet a bastrumpety o oktávu níže, protože začínající žák v orchestru by vysoké tóny na tento nástroj nezahrál. Pokud měl v orchestru bicí soupravu, rozepsal zvlášť velký buben, činely i malý bubínek.

Dne 28. dubna 1978 bylo první vystoupení DOM na náměstí v Klatovech při stavění májky. V květnu soubor zahrál spolu s vojenskou hudbou Klatovy při oslavách 1. máje. K výročí konce války zahráli tentýž měsíc na klatovském náměstí. František Kubaň tehdy oslovil své známé profesionální muzikanty, aby mu při tomto koncertě vypomohli. Dne 16. června se orchestr zúčastnil festivalu *Švihovské hudební léto*, kterého se od té doby účastní každý rok. V červenci odehrál DOM svůj koncert v klatovském domově důchodců, kde sklidil obrovský úspěch. Náplní programu DOM byly také veřejné celovečerní koncerty v klatovském divadle. První z nich se odehrával po dvou letech

²⁴ *Dechový orchestr mladých* – Toto byl původní název orchestru, než se v roce 2013 přejmenoval na KuFr.

Františkova působení v orchestru. V květnu roku 1979 byl orchestr pozván do Plánice, Měčina a dalších obcí v okolí Klatov. Tímto se začal orchestr postupně dostávat do všeobecného povědomí nejenom klatovským posluchačům.²⁵

Vedle Dechového orchestru mladých založil uskupení dvanáctičlenného Malého dechového souboru. První vystoupení se konalo 11. února roku 1978.

5.2 KONTAKTY SE ZAHRANIČÍM

V roce 1982 začala kulturní výměna mezi DOM a orchestrem z německého Wünschendorfu. Tato událost přinesla oběma orchestrům hodně kulturních zážitků, které trvaly mnoho let. Po listopadu 1989 se podařilo kontaktovat státní hudební školu z německého Landau, kam v červnu roku 1991 odjel vystupovat DOM na městské slavnosti. Téhož roku se orchestr dočkal také pozvání do německého Chamu na hudební slavnosti, kde s tamějším orchestrem navázal přátelské vztahy. Od této doby vystupoval orchestr v mnoha německých městech. Pro bavorský rozhlas natočil v roce 1992 několik skladeb, které byly součástí velké prezentace při slavnostní přehlídce v městě Bamberg. V roce 1993 navázal DOM kulturní vztah s francouzským městem Poligny, do kterého následně odjel prohloubit hudební myšlenky a vystoupit s francouzským orchestrem na městských slavnostech.

Později začal orchestr jezdit po celé Evropě. Navázal kulturní kontakty a zúčastnil se výměnných zájezdů s holandským městem Heemskerk, s maďarským městem Veszprém, se švýcarským městem Amriswil, se španělským městem Calella, s chorvatským městem Poreč nebo s kapelami z Itálie.

Dechový orchestr mladých se zúčastnil mnoha koncertů v celé České republice a vystupoval také v Praze, Ostravě, Plzni nebo Karlových Varech. Náplní orchestru byla také účast na krajských, státních a mezinárodních kolech v soutěžích dechových orchestrů, ve kterých několikrát získal zlaté pásmo. V roce 2013 byl DOM přejmenován na *KuFr band* podle počátečních písmen Kubaně Františka a je i nadále pod jeho vedením.

²⁵ *Kronika Dechového orchestru mladých* (použitá část autor: František Kubaň), vázaná kniha, Archiv ZUŠ Josefa Kličky v Klatovech, Plánická 208/I, Klatovy. Nepublikováno.

5.3 VEDENÍ A PRÁCE S KUFREM

Tato kapitola se soustředí na průběh zkoušky dechového orchestru (KuFru), který František Kubaň vede od roku 1977. Uskutečňuje se každý pátek ve velkém sále tělocvičny v ZUŠ Josefa Klíčky v Klatovech od 17 do 19 hodin.

Postupem let a získáváním zkušeností v orchestru AMATI Kraslice a ve vojenské hudbě František Kubaň zjistil, že nejlepší cestou bude rozehrávat orchestr na začátku zkoušky pomocí stupnic jednohlasně neboli unisono. Orchestr zahraje čtyři různé stupnice jednohlasně a poté je každý hráč naladěn pomocí elektrické ladičky. Následně se takto přeladí celý orchestr. Obvykle se ladí na 440 Hz, ale KuFr posledních 10 let ladí na 441 Hz, aby zněl celkově výše. Jednotlivé sekce nástrojů hrají postupně v akordech a srovnávají si své ladění. Hrané tóny se liší podle ladění daného nástroje, takže jednotlivé tóny, které mají žáci hrát, jim jsou přímo sděleny. Část hráčů tedy hraje stupnici od základního tónu, další část hraje tu samou stupnici od tercie a další část od kvinty, vše samozřejmě v transpozici, podle ladění nástroje.

Znějící nástroje, mezi které patří tuby, trombony a barytony²⁶, hrají znějící stupnici B dur tak, že tuby hrají od tónu B, trombony od D a barytony od F. Trumpety mají jiné ladění, a proto, aby zněla stupnice B dur, musí hrát C dur. Tudiž první trumpety hrají od C, druhé trumpety od E a třetí trumpety od G. Lesní rohy musí hrát od tónu F, A a C, protože mají ladění F. B klarinety hrají stejně jako trumpety, ale Es klarinety hrají od G, H nebo D, protože se jedná o Es ladění. V harmonii tedy celkově zní durové, mollové nebo zmenšené akordy. Dále se znovu přeladí samostatné nástrojové sekce, které začínají u tub, poté trombony, následně trumpety, u kterých je sebemenší nuance v ladění nejzřetelnější, poté doprovod, baskřídlovky, následují saxofony, lesní rohy a nakonec klarinety, příčné flétny a pikola. Toto rozehrání orchestru trvá zhruba dvacet minut.

Po takovémto důkladném přeladění začíná zkoušení tím, že se opakují již dříve hrané skladby. Začíná se od jednodušších, mezi které patří také lidové písně a postupuje se ke složitějším kusům. Při nácviu nové skladby se první přehrávání skladby nezastavuje, protože se posuzuje celkový zvuk orchestru a případné nedostatky

²⁶ **Označení pro širší baskřídlovku.** Baskřídlovky se dělí na užší, které hrají v houslovém klíči – tenory a na širší, které hrají v basovém klíči – barytony.

v ladění. Poté se skladba hraje ještě několikrát bez zastavování, aby se získal celkový obrázek její podoby. Žáci si tak postupně osvojí jednotlivé hmaty na nástroj a také tóny a problematická místa, které v dané skladbě hrají. František Kubaň si velmi potrpí na precizní ladění, proto také zhruba v polovině zkoušky jednotlivé hráče znovu přeladí, a pak také jednotlivé sekce a celý orchestr. Při nesrovnalostech v určité části skladbu zastaví a problémovou část hraje ta sekce, u které se vyskytly nejasnosti. Málokdy se stane, aby žák, který v orchestru začíná, sám přehrával daný úsek. Proto se využívá nejzkušenějšího hráče, aby danou část ostatním zahrál a začátečníci si ji tak mohli poslechnout. Takto zjistí, jak zní a nemusí se striktně soustředit jen na notový záznam.

Pro zvýšení kvality orchestru František Kubaň sjednává nejenom zkoušky páteční, ale i nedělní, které převažují hlavně před vystoupením. Na těchto nedělních zkouškách se převážně hráči rozdělí do různých školních tříd podle nástrojových sekcí. Zkoušku vždy řídí a má na starost nejzkušenější hráč z této sekce. Toto rozdělení trvá zhruba hodinu a po této době se orchestr opět sejde dohromady a takto hraje další hodinu až do konce zkoušky.

5.4 MUZIKANTI, KTEŘÍ PROŠLI KUFREM A DNES JSOU AKTIVNÍMI HRÁČI VE ZNÁMÝCH HUDEBNÍCH USKUPENÍCH

Dechovým orchestrem mladých (nyní KuFr) prošlo mnoho známých muzikantů, které František Kubaň přímo neučil jako své žáky, ale pracoval s nimi v orchestrální hře. Právě tato zkušenost dala těmto muzikantům základ pro budování jejich další hudební kariéry.

Lukáš Koudelka

Trumpetista, který je členem B-Side Bandu Vojtěcha Dyka, Big Bandu Felixe Slováčka, Big Bandu Českého rozhlasu v Praze, Big Bandu Gustava Bromy nebo Bohemia Big Bandu. Je také členem orchestru operety a muzikálu Divadla J. K. Tyla v Plzni a Hudebního divadla Karlín.²⁷

Jiří Hodl

Bývalý trumpetista, nyní je hráčem na bicí v tranz metalové hudební skupině Trautenberk.

Milan Kleiszner

Hráč na bicí nástroje a člen Extra Band Revival.

Luboš Valeček

Začínal jako hráč na lesní roh, ale v současné době zpívá v již zmiňované skupině Trautenberk.

²⁷ Lukáš Koudelka – Asociace trumpetistů České republiky. *Asociace trumpetistů České republiky* [online].

Copyright © 2021 Asociace trumpetistů České republiky [cit. 23.02.2021]. Dostupné

z: <https://www.atcr.cz/asociace/clenove-asociace/lukas-koudelka/>

Michal Kolář

První trombonista Plzeňské filharmonie.

Jaroslav Bulka

Klarinetista, který je členem Plzeňské filharmonie.

Pavel Koloros

Klarinetista a saxofonista. Je členem Hudby Hradní stráže a Policie České republiky.

Václav Kapusta

Původně klarinetista, nyní je prvním fagotistou v orchestru Plzeňské filharmonie.

6 HUDEBNÍ ZÁŽITKY Z POHLEDU FRANTIŠKA KUBANĚ

Muzikantský život přináší Františku Kubaňovi mnoho zajímavých zážitků, mezi které patří setkávání se skvělými umělci z řad hudebníků, zpěváků a herců, ale i poznávání mnoha krásných míst v Čechách ale i v zahraničí.

V době, kdy hrával s dechovou kapelou Borovanka, se účastnil mnoha zájezdů do NSR, Rakouska nebo Holandska. S touto kapelou vytvářel také hudební televizní pořady jako *Příště u vás* a *Při dechovce v Ořechovce*. Při natáčení těchto pořadů se seznámil s mnoha slavnými lidmi, jako byli režisér Zdeněk Podskalský, herečky Pavlína Filipovská a Stela Zázvorková nebo zpěvák Karel Štědrý.

Díky své vojenské službě byl s Borovankou také schopen hrát v 80. letech na vojenské přísaze v Klatovech místo vojenské hudby Klatovy, která vystupovala na vojenské přehlídce v Praze.

S Plzeňským rozhlasovým orchestrem se v roce 1986 a 1988 podíval do rakouského města Villach, kde tento orchestr hrál na uměle vybudovaném podiu, které se nacházelo na řece. Tento koncert byl vysílán do celého města. Orchester také spolupracoval na svých koncertech se známými umělci z Prahy, mezi které patřili například operní pěvci jako basista Eduard Haken nebo tenorista Beno Blachut, herci Otakar Brousek st., Martin Růžek, Petr Haničinec a herečka Jana Štěpánková. Ke krásným koncertům pomohli virtuózní hudebníci jako houslisti Václav Hudeček a Josef Suk ml. nebo klavíristé Boris Krajný, Ivan Klánský a Joža Lokajíček. Na zájezdech s tímto orchestrem koncertoval také v krásné Katedrále Panny Marie a sv. Štěpána v německém Špýru s výbornou akustikou. Podobný zážitek se mu naskytl v Herkulově sále v Mnichově, který je sídlem Mnichovského rozhlasového orchestru. Vystupoval také ve Dvořákově síni v pražském Rudolfinu a v Obecním domě.

7 ROZHOVOR S FRANTIŠKEM KUBANĚM

1. Jak vypadá tvůj běžný pracovní den?

„Můj pracovní den vypadá tak, že ráno kolem 8. – 9. hodiny odjízďím v pondělí a v pátek do ZUŠ Josefa Kličky v Klatovech, kde musím být po 10. hodině. Pokud jezdím do Musikwerkstatt v Německu, vstávám většinou kolem 6. hodiny. Vše záleží na rozvrhu hodin. V pondělí a v pátek, kdy mám ještě orchestr, učím od 13:00 do 19:00, a poté se vracím zpátky do Plzně. V úterý a čtvrtek učím v Německu, podobně jako v Klatovech, a v sobotu již od dopoledne, kdy učím dospělé žáky. Volné dny věnuji tomu, že dělám servis na autě, jezdím na chalupu nebo dopisuji notový materiál.“

2. Jaká je tvá příprava před vyučováním na ZUŠ a Musikwerkstatt?

„Mám zavedené zvyky, kdy přijíždím do školy dříve a podle svých poznámek z hodin a třídnic připravuji nové etudy, přednesy a cvičení, jak pro žáky české, tak německé. Po skončení vyučovací hodiny si do třídnice napíši poznámky, v jakých cvičeních budu se žákem pokračovat a následně vytisknu notový materiál, který k tomu bude potřebný. Postupuji od jednoduchých technických cvičení k etudám a skladbám. Se svými žáky hraji také dueta a pak pomalu přecházím ke složitějšímu repertoáru.“

3. Čím si chtěl být jako dítě? Chtěl jsi být vždy muzikantem?

„Jako malého mě vůbec nenapadlo, že bych někdy mohl dělat hudbu. Měl jsem normální dětství jako všechny ostatní děti v naší vesnici. Ve 2. třídě jsme s naší paní učitelkou zpívali jednoduché lidové písničky, u kterých jsem už poznával druhý hlas a zároveň jsem tento malý soubor doprovázel na harmoniku. Nebyl jsem tedy od mala nějaký zvláštní talent a cíleně jsem nechtěl být muzikantem, ale začal jsem o této profesní kariéře uvažovat až během studia na gymnáziu.“

4. Co považuješ za své nejlepší a nejhorší vlastnosti?

„Nejlepší vlastnost jednoduše nemám. Za svoji nejhorší vlastnost považuji to, že důležité věci, které mají být rozhodnuté brzy, odsouvám na poslední chvíli. Netýká se to ovšem hudebních záležitostí, ale osobního života. Jako každý muzikant jsem trochu cholerik a snadněji se vytočím.“

5. Co tě v životě naštvá a co potěší?

„Dokáže mě naštvat, když s KuFrem vynaložíme veškerou snahu na to, abychom určitou novou skladbu zahráli co nejpřesněji, a poté při samotném vystoupení je zahrána o několik procent méně jistě. Mrzí mě to, že výkon nebyl takový stoprocentní jako na zkouškách. Je to samozřejmě ovlivněno také tím, že hráči jsou ovlivněni publikem a projeví se u nich tréma. Na druhou stranu mě potěší, když skladbu zahrajeme se vši grácií a naše práce je oceněna diváky. Další potěšující věcí je, když se nám povede jakýkoliv festival nebo soutěž, což vede k motivaci na další práci.“

6. Na které období ze svého hudebního života vzpomínáš nejraději?

„Velmi rád vzpomínám na hraní v orchestru AMATI Kraslice, kde jsem začínal sbírat svoje první zkušenosti ve hře ve velkém souboru. Setkal jsem se tam s řadou výborných hudebníků, kteří nás jako začátečníky brali velmi tolerantně a s pochopením, že nemůžeme zahrát ze začátku vše. Chovali se k nám velmi pěkně a byli našimi vzory. Podnikali jsme s tímto orchestrem také mnoho zájezdů, které si před revolucí mohl dovolit málokdo. Nejraději ovšem vzpomínám na svoji dvouletou službu u Vojenské hudby v Klatovech. Byly to pro mne dva nejkrásnější roky v mém životě, které jsem strávil se svými dodnes nejlepšími přáteli.“

7. Jaké hodnosti si dosáhl u Vojenské hudby v Klatovech?

„Dosáhl jsem hodnosti desátníka, protože jsem vozil do AMATI Kraslice hudební nástroje k opravě.“

8. Udržuješ kontakty a vídáš se s kolegy z AMATI Kraslice?

„V posledních letech jsme neustále rozšiřovali kontakty na své bývalé spolupracovníky, spoluhráče a spolužáky. Neustále udržujeme kontakty a sdělujeme si, co je nového, a když to jde, scházíme se a vzpomínáme například na naše vystoupení, ubytování na internátu a další zážitky.“

9. Kolik hodin denně jsi cvičil, během studia na konzervatoři, na trombon?

„Upřímně jsem mohl cvičit více. Nedá se přesně určit, kolik to bylo hodin, protože to záleželo na časových možnostech. Je pravda, že z podnájmu, kde jsme bydleli s ostatními studenty, jsme už ráno v 6 hodin čekali před konzervatoří, abychom získali volnou třídu, kde bychom mohli cvičit. V 8 hodin se začínalo učit, takže jsme museli se svým cvičením končit kolem půl 8. Další hodinu a půl jsem mohl cvičit odpoledne na podnájmu. Intenzivněji jsem zkoušel před ročníkovými zkouškami. Doba cvičení byla tedy individuální, ale v průměru se jednalo o 3-4 hodiny denně.“

10. Vnímal jsi nějaké rozdíly při hraní s Borovankou, Plzeňským rozhlasovým orchestrem nebo s Tromboni di Quatro?

„S Borovankou jsme vystupovali nejvíce v Západočeském kraji a díky nahrávkám ostatních dechových kapel jsme věděli, jakým způsobem hrát lidové písničky v tomto složení. Museli jsme hrát lidově a přesně tak, jak to konkrétní písnička vyžadovala. Snažili jsme se také hrát velice čistě a kvalitně, protože většina našich členů vystudovala konzervatoř nebo také sloužili u vojenské hudby. Plzeňský rozhlasový orchestr byl úplně jiná parketa. V 70% se zde hrála klasická symfonická hudba a muselo se hrát precizně, přesně a symfonicky. Tromboni di Quatro byl komorní soubor čtyř hudebníků, ve kterém jsme podléhali zákonům komorní hry. První hlas měl dominantní a vedoucí charakter a ostatní ho doprovázeli, respektovali a posazovali harmonii, kontramelodii, přičemž velký důraz se kladl na přesné ladění.“

Atmosféra, kterou jsme zažili při hraní s Borovankou, měla nenapodobitelné kouzlo, které znamenalo pro nás obrovskou popularitu. Zaplnili jsme velké sály, kam lidé chodili hlavně za zábavou. Vše bylo uvolněné, velmi veselé a příjemné. V symfonickém orchestru se hraje pro posluchače, kteří jsou na výši ve vnímání vážné hudby, ale poslechnou si i modernější skladby. Žádný ze souborů, ve kterém jsem hrál, neměl u mě přednost stejně tak jako publikum, pro které jsem hrál. Všechny hudební styly jsem si užíval, ovšem při živém vysílání do éteru trpěl velkou trémou, kterou jsem odbourával mnoho let.“

11. Jaká byla tvá příprava před vystoupením?

„Před vystoupením Plzeňského rozhlasového orchestru se zkoušelo od pondělí do čtvrtka, kdy ve čtvrtek dopoledne byla generální zkouška a večer samotný koncert. Mezi zkouškou a vystoupením jsem se vracel do plzeňského studia, kde jsem ještě 2 hodiny s přestávkami cvičil, abych měl důkladný nátisk. Před vystoupením s Borovankou nemusela být taková dlouhá příprava, protože všichni členové průběžně hráli i v jiných souborech, jen občas jsme se domluvili na samostatné zkoušce.“

12. Je německé publikum náročnější než české?

„Nelze říci, že je německé publikum náročnější než české, protože obě publika jsou náročná a chtějí slyšet profesionální výkon. Německé publikum přijímá naši hudbu s větším nadšením než samotní Češi. Dokážou velmi ocenit dobrý výkon, mají větší radost z hudby a intenzivněji prožívají atmosféru na vystoupeních. Češi mají celkově vlažnější přístup, protože automaticky počítají s tím, že je normální to, že muzikant hraje dobře.“

13. Na jaký hudební zájezd vzpomínáš nejraději?

„Můj nejhezčí hudební zájezd byl v roce 1986, kdy jsme s Plzeňským rozhlasovým orchestrem uskutečnili koncertní šňůru v Itálii. Při tomto zájezdu, který trval 11 dní, jsme

mapovali města při italském pobřeží. Navštívili jsme mnoho historických památek, přičemž nejkrásnější vystoupení jsme měli ve městě Rimini.“

14. Jak se časem měnil tvůj přístup ke členům orchestru při zkouškách DOM/KuFru?

„Když se ohlédnu za svojí prací, změna v přístupu tam je. Když člověk přebere orchestr, myslí si, že ve velmi krátké době docílí vysoké úrovně. Klade na hráče vysoké nároky, ale postupem času, jako já, zjistí, že existuje i jiná cesta, aby orchestr hrál dobře a aby se jeho členové nebáli hrát. Ze začátku jsem byl dost náročný a velmi přísný, ale postupně jsem se dostal k takovému přístupu, kdy se členy pracuji v pohodě a klidu a myslím si, že tak docílím podobných výsledků, jako kdybych nad nimi práskal pomyslným bičem. Musel jsem si uvědomit, že pracuji s daleko rozdílnějším materiálem, než jsou profesionální hudebníci, a podle toho upravovat svůj přístup. Volím také zábavnější formu a vyhýbám se komisi přísnosti, aby atmosféra v orchestru byla příjemná. Nakonec sami hráči chtějí podat co možná nejlepší výkon.“

15. Co se ti nepovedlo během tvé hudební kariéry?

„V orchestru AMATI Kraslice nemohly být nějaké větší problémy ve hraní, protože tento orchestr vedl pan Jindřich Praveček, který měl absolutní sluch. V Borovance jsme měli jednou hrát valčík, ale polovina kapely měla jiné noty než ta druhá. Naštěstí se to v průběhu písňě spravilo. V Tromboni di Quattro nedocházelo k nějakým větším problémům, pouze se nám jednou, během hraní na německé pěší zóně stalo, že postupně všichni tři hráči přestávali, kvůli záchvatu smíchu, hrát svůj part a utíkali do křoví, nakonec jsem zůstal hrát jen já sám. Při vystoupení s KuFrem jsem odmávl kvapík, ale trombony nastoupili dříve a rozhodili tak celý orchestr, který se pak ale zázračně srovnal a skladbu jsme úspěšně dohráli.“

16. Cítíš zadostiučinění, když víš, že se tvoji žáci dostali do popředí hudební scény?

„Jako každého kantora mě to samozřejmě velmi těší, že moji žáci úspěšně prorazili. Nedávám to ovšem moc na obdiv, ale když vidím svého žáka například v televizi nebo vím, že se dostali na vysokou uměleckou školu nebo jsou členy významných profesionálních hudebních těles, opravdu mě to zahřeje u srdce.“

17. Jak vidíš svoji profesní činnost do budoucna?

„Nedělám si žádné velké cíle, ale chtěl bych ještě nějaký rok pokračovat ve výuce žáků a v práci v KuFru, který potřebuju posílit o nové muzikanty a připravit vše tak, abych se nemusel za nic stydět, až svoji kariéru ukončím.“

ZÁVĚR

Během vypracovávání této bakalářské práce o mém otci jsem často vycházel ze svých osobních zkušeností, ale také ze zážitků, které jsem od něj slýchal již od dětství. Mnoho informací jsem tedy znal z vyprávění, ale nikdy jsem ještě nezacházel do takových detailů, které mi více rozšířily jeho osobní portrét.

Mým cílem bylo umožnit i ostatním, aby poznali příběh a dozvěděli se více o práci známého západočeského hudebníka, který se vypracoval na uznávaného umělce a z malé vesničky se dostal i na světoznámá místa. Zmapoval jsem jeho hudební začátky, další studium a hudební tělesa, ve kterých vystupoval a vše ostatní co prohlubovalo jeho hudební talent. Chtěl jsem také více nahlédnout do jeho pedagogické práce a dozvědět se tak více o jeho metodických postupech, které uplatňuje nejenom v Čechách, ale i v Německu, a které by mi také sloužily jako případná inspirace v mém budoucím povolání. Zmínil jsem žáky, které učil, protože obohatili hudební scénu a jsou z nich velice uznávaní hudebníci. Další část byla věnována dechovému orchestru, ve kterém strávil přes 40 let a uplatnil v něm své veškeré hudební znalosti. Celá práce je zakončena rozhovorem, který ještě více prohloubil a doplnil všechna zmiňovaná témata.

RESUMÉ

Bakalářská práce je zaměřena na životopis a hudební práci Františka Kubaně. První část této práce je věnována jeho dětství, dospělosti i současnosti. Popisuje hudební aktivity během učení v AMATI Kraslice, základní vojenské služby, konzervatoře, ale i během působení v různých orchestrech a menších hudebních souborech. Další část se zaměřuje k jeho pedagogické práci, ve které se porovnávají rozdíly v učení českého a německého žáka. V kapitole o dechovém orchestru, který je od roku 1977 pod jeho vedením, se v praktické části popisuje průběh zkoušky se zaměřením na metodický postup. Praktická část této práce je zakončena rozhovorem, který doplňuje informace v předchozích kapitolách.

Cílem práce bylo poskytnout kompletní portrét hudební osobnosti spolu s popisem metod a forem výuky používaných v české a německé hudební škole.

SUMMARY

The Bachelor's thesis focuses on František Kubaň's biography and musical work. The first part of the thesis is dedicated to his childhood, adulthood and present life. It describes musical activities during studies at AMATI Kraslice, basic military service, as well as various orchestra or other smaller musical ensemble appearances. The following part is dedicated to his pedagogical work, which is based around the educational process of a Czech pupil, compared to a German pupil. The chapter dedicated to the wind orchestra, which has been under his supervision since 1977, describes the process of an exam from the methodical standpoint in the practical part. The practical part then concludes with an interview which supplements the information from previous parts.

The goal of the thesis is to provide a complete portrait of a musical persona, together with a description of methods and forms of education utilised in Czech and German musical schools.

SEZNAM LITERATURY

Publikované zdroje

HADINCOVÁ, Věra. *Dechový orchestr mladých, Základní umělecké školy Josefa Klíčky v Klatovech.* Plzeň, 1995. Diplomová práce. Západočeská univerzita, Pedagogická fakulta, Č-HV, IS. Vedoucí práce Doc. PhDr. Jaroslav FIALA.

HÜBNER, Ralph. *Who is...?: životopisná encyklopedie obsahující více jak 6.000 životopisů osobností z České republiky, částečně včetně fotografií.* Zuh: Who is who, 2002. Hubners blaues who is who. ISBN 3-7290-0035-7.

Elektronické zdroje

Jiří Nauš | SOČR. *SOČR | Symfonický orchestr Českého rozhlasu* [online]. Copyright © 1997 [cit. 07.02.2021]. Dostupné z: <https://socr.rozhlas.cz/jiri-naus-7620457>

[online].

Dostupné

z: https://pilsen.musicschoolprague.com/index.php?option=com_teachers&view=detail&Itemid=112&lang=cs&categoryFilter=&alias=98-vojtech-satra-dis

Základní umělecká škola Třemošná | Lukáš Švehla, DiS.. *Základní umělecká škola Třemošná* / [online]. Dostupné z: <http://www.zustremosna.cz/lukas-svehla>

Lukáš Koudelka – Asociace trumpetistů České republiky. *Asociace trumpetistů České republiky* [online]. Copyright © 2021 Asociace trumpetistů České republiky [cit. 23.02.2021]. Dostupné z: <https://www.atcr.cz/asociace/clenove-asociace/lukas-koudelka/>

Další zdroje

Kronika Dechového orchestru mladých (použitá část autor: František Kubaň), vázaná kniha, Archiv ZUŠ Josefa Kličky v Klatovech, Plánická 208/I, Klatovy. Nепublikováno.

MLNAŘÍK, Zdeněk. Hudba mu přináší i radost z cestování. *Sedmička Klatovy*. Klatovy: Mladá fronta, 15. 7. 2010, ročník II, číslo 28, s. 8

Školní časopis *Přehled SSZP Klatovy*. Šéfredaktor Martin Peksa, redaktor Martin Muchna. 2. číslo, 9. 12. 2002

Soukromý archiv Františka Kubaně

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Jeden z prvních koncertů Dechového orchestru mladých (DOM) před domovem důchodců (nynější Segafredo), Klatovy, 1978. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 2: Slavnostní koncert DOM v klatovském divadle, rok 1982. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 3: Malá dechovka při výročním koncertu založení ZUŠ Josefa Kličky v Klatovech, rok 1980. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 4: Presentace souborů klatovské ZUŠ Josefa Kličky v kulturním domě Klatovy, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 5: DOM na festivalu *Švihovské hudební léto*, rok 1979. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 6: Jeden z četných zájezdů DOM do NDR, rok 1980. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 7: Zájezd DOM do německého Altenburgu, dne 29. 6. 1997. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 8: Zájezd DOM do francouzského města Poligny, rok 1995. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 9: Zájezd DOM do holandského města Heemskerk, rok 1998. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 11: Koncert DOM v Neukirchenu, kousek od českých hranic, rok 2003. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 12: Upoutávka na výroční koncert ke 40ti letům vedení DOM/KuFru s použitím fotografie z roku 1982, rok 2017. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 13: Článek z deníku Nové Klatovsko, zhruba rok 1997. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Příloha č. 15: Článek z německých novin o společném koncertu pěveckého sboru z Rodingu a Symfonického orchestru Klatovy, zhruba rok 1996. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Příloha č. 17: Koncert DOM v německém Zwieselu, zhruba rok 2006. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Příloha č. 18: Rozhovor do školního časopisu, titulní strana, rok 2002. (zdroj: Školní časopis *Přehled* SSZP Klatovy. Šéfredaktor Martin Peksa, redaktor Martin Muchna. 2. číslo, 9. 12. 2002)

Příloha č. 19: Rozhovor pro časopis *Sedmička*, rok 2010. (zdroj: MLNAŘÍK, Zdeněk. Hudba mu přináší i radost z cestování. *Sedmička Klatovy*. Klatovy: Mladá fronta, 15. 7. 2010, ročník II, číslo 28, s. 8)

Příloha č. 20: Bratr Jan Kubaň a sestra Marie, rok 2012. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 21: Vojenská hudba Klatovy, památeční foto, rok 1971. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 22: Koncert učitelů ZUŠ Josefa Kličky v klatovském divadle, rok 1990. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 24: Koncert žesťového kvintetu složený z učitelů ZUŠ Josefa Kličky a členů Vojenské hudby Klatovy v klatovském divadle, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 25: Vystoupení v malém složení kapely Borovanka, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 26: Koncert Vojenské hudby Klatovy po 10 letech od Františkova odchodu. Pozván jako bývalý hráč, rok 1982. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 27: Koncert Borovanky k otevření hranic v Bavorské Rudě, rok 1990. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 28: Plzeňský trombonový kvartet Tromboni di Quattro, rok 1995. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Jeden z prvních koncertů Dechového orchestru mladých (DOM) před domovem důchodců (nynější Segafredo), Klatovy, 1978. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 2: Slavnostní koncert DOM v klatovském divadle, rok 1982. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 3: Malá dechovka při výročním koncertu založení ZUŠ Josefa Klíčky v Klatovech, rok 1980. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 4: Prezentace souborů klatovské ZUŠ Josefa Klíčky v kulturním domě Klatovy, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 5: DOM na festivalu *Švihovské hudební léto*, rok 1979. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 6: Jeden z četných zájezdů DOM do NDR, rok 1980. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 7: Zájezd DOM do německého Altenburgu, dne 29. 6. 1997. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 8: Zájezd DOM do francouzského města Poligny, rok 1995. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č.. 9: Zájezd DOM do holandského města Heemskerk, rok 1998. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 10: Zájezd DOM do německého Bambergu, rok 1991. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 11: Koncert DOM v Neukirchenu, kousek od českých hranic, rok 2003. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Městské kulturní středisko Klatovy ve spolupráci se ZUŠ J. Klíčky, Klatovy
Vás zvou na:

let
s KuFrem

Koncert dechového orchestru žáků ZUŠ J. Klíčky

12.5.2017 od 19:00
sál MKS Klatovy

Spoluúčinkuje pěvecký sbor Fialky
Dirigent: František Kubaň
Sbornísta: Jaroslav Pleticha

Vstupné: 90, a 50,- Kč
Předprodej vstupenek: MKS Klatovy, www.mksklatovy.cz

MĚSTSKÉ
KULTURNÍ
STŘEDISKO
KLATOVY

 z u š
Klatovy

www.mksklatovy.cz

Příloha č. 12: Upoutávka na výroční koncert ke 40ti letům vedení DOM/KuFru s použitím fotografie z roku 1982, rok 2017. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

KONCERTY POPULÁRNÍ HUDBY STALE V OBNIVĚ

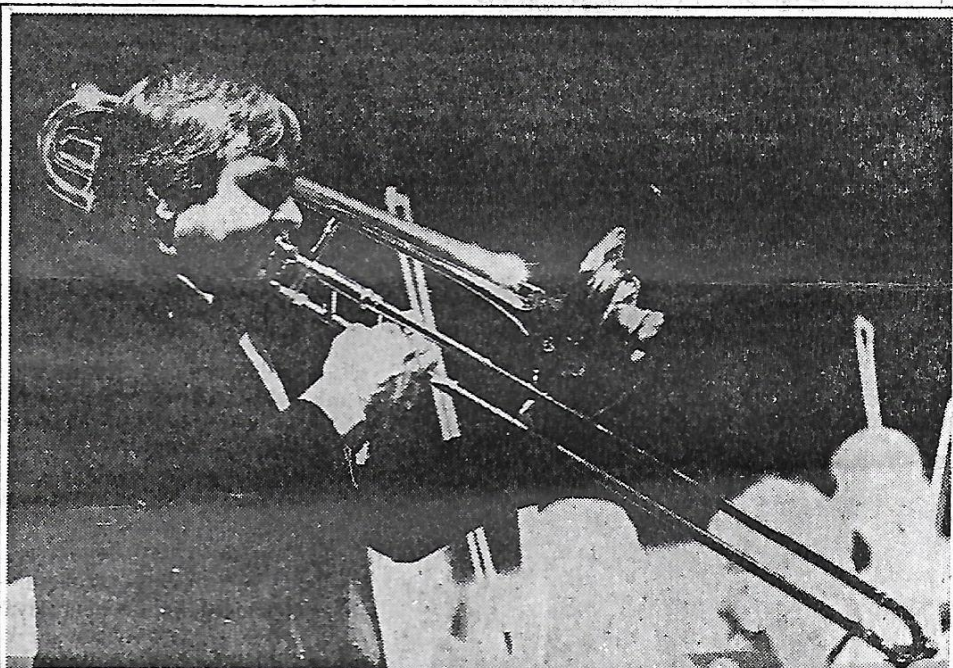
Trubka a pozoun měly sólo

KLATOVY (ng) - Sál klatovského divadla se v úterý večer zaplnil příznivci koncertů vážné i populární hudby, které již tradičně organizuje Základní umělecká škola Josefa Kličky v Klatovech.

Tentokrát vystoupil symfonický orchestr při ZUŠ se svým programem z oblasti populární hudby. Jako sólisté se představili František Kubaň hrou na pozoun a Jaroslav Janda hrou na trubku. Během večera se na jevišti postupně vystřídaly polka, pochod, ale i polonéza. Zvláštností na celém vy-

stoupení byla skutečnost, že klatovský orchestr po pěti letech opět vystoupil zcela samostatně bez účasti členů Hudebního sdružení z Rodingu.

Koncert přilákal do klatovského divadla poměrně slušný počet hudebních příznivců, organizátory však zamrzela skutečnost, že většina z pozvaných hostů se nedostavila. I na příští rok připravuje symfonický orchestr při ZUŠ v Klatovech další program, tentokrát z oblasti vážné hudby. Jejich vystoupení by se mělo uskutečnit v květnu, opět v divadle.

POPULÁRNÍMI skladbami známých autorů zahájil letošní koncertní sezónu symfonický orchestr při ZUŠ J. Kličky v Klatovech. Jako sólisté se ve středu večer představili Jaroslav Janda a František Kubaň (na snímku) se skladbou Žabák Václava Trojana, kterou pro symfonický orchestr upravil dirigent Václav Pilař. Foto VL. HÁLEK

Příloha č. 13: Článek z deníku Nové Klatovsko, zhruba rok 1997. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Obecenstvo si vyžádalo jeden přídavek navíc

Pan Václav Pilát za dirigentským pultem. V pozadí violoncellista Jindřich Bílek. (še)

Symfonický orchestr při Zákadní umělecké škole J. Klíčky v Klatovech se v minulém týdnu představil koncertem populární hudby.

Ze dvou třetin zaplněné hlediště Státní divadelní scény v Klatovech si pod dirigentskou taktovkou Václava Piláta vyslechlo například valčík Růže z jihu od J. Strausse, Polonézu Es-dur od A. Dvořáka, skladbu Zámecký park od Zdeňka Marata nebo polku Esmeralda Fr. M. Hilimara.

Velkým zážitkem pro všechny bylo sólo na pozoun v po-

dvakrát. Byla to důstojná tečka za celým večerem.

Symfonický orchestr při ZUS J. Klíčky v Klatovech opět potvrdil své nesporné kvality, kterými obohacuje kulturní život v okrese. V souvislosti s dalším působením Symfonického orchestru se nabízí řada otázek. Proto jsme navštívili ředitele ZUS Klatovy pana Josefa Gabriela.

● **Jak hodnotíte výkon orchestru?**

Považuji ho za velmi dobrý. Jsme amatérským orchestrem a je třeba poděkovat všem jeho členům za odvedený výkon.

● **Myslím si, že je šťastným krokem orchestru, že do svého repertoáru zařazuje populární skladby.**

My máme tendenci střídát populární hudbu s vážnou, abychom pokud možno vyšli vstříc nejširšímu okruhu zájemců o hudbu. Koncert populární hudby, kterým jsme se prezentovali, jsme začali nacvičovat minulý školní rok. Poprvé měl premiéru loni v červnu ve Zwieselu. Nyní v Klatovech jsme už vystupovali sami bez členů hudebního sdružení v Rodingu.

● **Úzká spolupráce s hudebníky z Rodingu a s dirigentem panem Hermanem Arnoldem přispěla k tomu, že Symfonický orchestr měl finanční prostředky nutné k vystupování. Nabízí se otázka. Jak to bude dál?**

Já bych vaši otázku doplnil. Jak financovat orchestr? My jsme dostávali prostředky od bavorského partnera z Rodingu. Loni na jaře jsme napsali

Pozounové sólo Františka Kubaně ve skladbě Žabák. (še)

dopis na Okresní úřad v Klatovech přednostovi Mgr. Ivanu Petrá. Ten nám velice rychle odpověděl, že by nemělo být problém, dát určitou finanční částku na pokrytí nákladů orchestru. Pomohla nám i ředitelka Státní divadelní scény v Klatovech paní Zdeňka Koubová. Prostředky nám vystačily na jednu sezónu a nyní se opět chystáme oslovit přednostu okresního úřadu.

● **A co spolupráce s německým partnerem?**

Chceme spolupracovat s bavorským partnerem. To je náš záměr. Jednáme s panem Manfredem Plomerem a dá se říci, že jsme se už domluvili. Chce-

me nastudovat program, který by se dal hrát nejen v koncertním sále, ale například i v kostele. Z naší strany máme připraveny dvě skladby. Chtěli bychom uvést Hudbu k ohňostroji od G. F. Händla a Koncertantní symfonii Es-dur od Mozarta. Rádi bychom využili posluchače plzeňské konzervatoře. Ti by hráli sólový part housle a viola. Počítáme s tím, že tento koncert uvedeme v dubnu nebo květnu příštího roku. U našich německých přátel. To je náš nejbližší plán. Za dirigentským pultem bude vedle pana Václava Piláta také pan Jan Klíčka. J. Šesták

Příloha č. 14: Článek z týdeníku Klatovska, zhruba 1995. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Donnernder Applaus für tschechische Musiker

Wörth (Isch). Den vom Symphonischen Orchester der Musikschule Klattau zusammen mit der Chorgemeinschaft Wörth/Roding gebotenen Ohrenschaus ließen sich 100 Zuhörer nicht entgehen. Nach der Begrüßung durch Karl Baur wurden zwei Stunden lang glänzende arrangierte Stücke von Franz Danzi, Anton Dvorak, Vincenc Krommer, Nepomuk von Poißl, Ludwig van Beethoven, Johann Strauß und Friedrich Smetana geboten.

In der Aula der Volksschule erlebten die Zuhörer eine selten gehörte Klangfülle. Dafür sorgten die 50 tschechischen Musiker unter der Leitung von Jan Klíčka und Dr. Jiri Bílek ebenso wie die Chorgemeinschaft (Hermann Arnold) mit ihren über 50 Sängern. Die böhmischen Virtuosen weilten auf Einladung der Stadt Roding und des dortigen Gesangsvereins das Wochenende über in der Bundesrepublik.

Auf dem Programm des Wörther Konzerts standen vor allem bayerische Meister. Für die Werke von Poißl und Danzi gab es dann auch besonderen Applaus des begeisterten Publikums, das sich aber auch vom in tschechischer Sprache gesungenen Böhmisches Lied von Smetana angetan zeigte. Nach zwei Stunden wurden die Gäste, die schon am Abend wieder in der Heimat zu sein hatten, mit großem Beifall verabschiedet. Karl Baur, der Vorstand des Wörther Sängervereins, war in seiner Bilanz voll des Lobes über die Laien-Musiker aus der CSSR: „Sowas haben wir noch nicht in Wörth gehabt“, schwärmte er noch gestern.

Einen Musikgenuß besonderer Art boten das Symphonische Orchester der Musikschule Klattau (Vordergrund) und die Chorgemeinschaft Wörth/Roding. Die 100 Zuhörer belohnten das zweistündige Konzert mit langanhaltendem Beifall. Foto: Schneider

Příloha č. 15: Článek z německých novin o společném koncertu pěveckého sboru z Rodingu a Symfonického orchestru Klatovy, zhruba rok 1996. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Příloha č. 16: Novinový článek ze zájezdu DOM do německého města Landau, zhruba rok 1991. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

Příloha č. 17: Koncert DOM v německém Zwieselu, zhruba rok 2006. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně, nedatováno)

PŘEHLED

ročník 1./ prosinec 02 / č.2

Na návštěvě u...

Františka ^v
KUBANĚ

na co můžete v prosinci zajít do kina?

MUSÍM TĚ SVĚST

AGENT BEZ MINULOSTI

BLAFUJ
JAKO
BECKHAM

PŘED SVATBOU NE!

FIMFÁRUM
Jana Wericha

ZEMĚ NIKOHO

Jarda Oliva
o sobě

Příloha č. 18: Rozhovor do školního časopisu, titulní strana, rok 2002. (zdroj: Školní časopis *Přehled* SSZP Klatovy. Šéfredaktor Martin Peksa, redaktor Martin Muchna. 2. číslo, 9. 12. 2002)

Hudba mu přináší i radost z cestování

NEJVĚTŠÍ RADOST. František Kubaň se muzice věnuje celý život. Dnes vede Dechový orchestr mladých.
Foto 7/Jan Ráček

Dirigent a hudebník František Kubaň má rád staré filmy, hrady a zámky a dobré červené víno.

Zdeněk Mlnářik
Klatovy

Vážení čtenáři, přinášíme vám první díl seriálu Sedm radostí sedmi osobností. Co je životním koníčkem, zálibou a radostí známých osobností Klatov? O tom se dočtete v naší letní rubrice. Každý z nich se v zaměstnání i ve svém volném čase věnuje něčemu jinému a rozhodně nezapomínají i na takové radosti, které jim přináší sám život.

Jak prvního představuje Sedmička hudebníka a dirigenta Františka Kubana, který vede Dechový orchestr mladých při Základní umělecké škole v Klatovech.

S klatovskými muzikanty navštěvuje nejen domácí jeviště, ale dostane se i na pódia v zahraničí. Kromě toho se nedávno objevil s hudebníky i v televizi.

1. Rodina

Rodina a domov je určitě na prvním místě. Zvláště v mém případě, když je člověk hodně zcestovalý, rád se vrací ke svým blízkým, kteří jsou pro něj oporou. A jak se říká – všude dobře, doma nejlíp.

2. Muzika

To je můj životní koníček i práce. Moc rád jezdím s orchestrem po českých jevištích i do zahraničí. Navíc mám rád cestování, což mi tahle radost přináší s každým vystoupe-

ním. Jednou jsme přímo v Klatovech, jindy jedeme na druhý konec regionu a někdy se dostaneme i do zahraničí.

3. Filmy

Jsem velkým fanouškem starých filmů. Mám rád zahraniční i české snímky z třicá-

tých let, kde excelovali třeba Oldřich Nový nebo Vlasta Burian. Samozřejmě mám rád i ty novější, kde zase vystupovali Rudolf Hrušínský, Vladimír Menšík nebo Jiří Sovák.

4. Válečná historie

Zajímám se obecně o histo-

rii, ale konkrétněji se zaměřuji na druhou světovou válku.

Mám spoustu dokumentů a knížek o válečném období na Plzeňsku a Klatovsku. Je to pro mě i taková badatelská zábava.

5. Zdraví

Zdraví je další moje radost. Sice by to měla být spíš samozřejmost, ale přece jen už je mi šedesát a zdraví mi naštěstí slouží, jak má. Takže v tomto případě to považuji za svou osobní radost.

6. Hrady a zámky

Hrady a zámky – to je mojí velká vášeň. Moc rád navštívím historická sídla, ať už jako muzikant s dechovkou nebo jako turista. Nejvíce se mi líbí Kokoříně a Hluboké.

7. Dobré víno

Jsem vášnivý vinař. Samozřejmě pivo nepohrdnu, raději si pochutnám na dobrém víně. Když jsem byl s orchestrem ve Francii, kde je v

doslova národním bohatstvím samozřejmě jsem neodolal. Občas si ze zájezdu přivezu heč dobrého červeného.

Příloha č. 19: Rozhovor pro časopis Sedmička, rok 2010. (zdroj: MLNÁŘÍK, Zdeněk. Hudba mu přináší i radost z cestování. *Sedmíčka Klatovy*. Klatovy: Mladá fronta, 15. 7. 2010, ročník II, číslo 28, s. 8)

Příloha č. 20: Bratr Jan Kubaň a sestra Marie, rok 2012. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 21: Vojenská hudba Klatovy, památeční foto, rok 1971. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 22: Koncert učitelů ZUŠ Josefa Kličky v klatovském divadle, rok 1990. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 23: Sraz rodáků ve Štipoklasech, rok 1986. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 24: Koncert žesťového kvintetu složený z učitelů ZUŠ Josefa Kličky a členů Vojenské hudby Klatovy v klatovském divadle, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 25: Vystoupení v malém složení kapely Borovanka, rok 1984. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 26: Koncert Vojenské hudby Klatovy po 10 letech od Františkova odchodu. Pozván jako bývalý hráč, rok 1982. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 27: Koncert Borovanky k otevření hranic v Bavorské Rudě, rok 1990. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)

Příloha č. 28: Plzeňský trombonový kvartet Tromboni di Quatro, rok 1995. (zdroj: soukromý archiv Františka Kubaně)